

سنجهش پایداری روستایی با استفاده از الگوی راهبردی مطالعه موردی: روستاهای شهرستان خدابنده

عبدالرضا رکن‌الدین افتخاری^{۱*}، حمدالله سجاسی قیداری^۲، طاهره صادقلو^۳

- ۱- دانشیار گروه جغرافیا و برنامه‌ریزی روستایی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران
- ۲- دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه‌ریزی روستایی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران
- ۳- دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه‌ریزی روستایی، دانشگاه تهران، تهران، ایران

دریافت: ۸۸/۶/۳ پذیرش: ۸۹/۳/۵

چکیده

با تغییر پارادایم توسعه از رویکردهای سنتی و کلاسیک به پارادایم جدید توسعه پایدار و رویکردهایی چون مشارکت، توانمندسازی، ظرفیتسازی و ...، ادبیات برنامه‌ریزی و مدیریت نیز تحول یافته و به برنامه‌ریزی و مدیریت راهبردی جهت دهی شده است. بر این اساس امروزه برای پیاده‌سازی پارادایم توسعه پایدار نیاز به مدل‌ها و الگوهای جدید برنامه‌ریزی است تا با یک نگاه همه‌جانبه و آینده‌نگر بتواند پاسخگوی نیازهای توسعه‌ای در سطوح مختلف برنامه‌ریزی باشد. برای رسیدن به این امر نیاز به سنجهش و ارزیابی می‌باشد که بتواند وضعیت پایداری را در نقاط روستایی با در نظر گرفتن همزمان عوامل اقتصادی، اجتماعی و اکولوژیکی در دو محیط درون و بیرون جامعه روستایی تعیین کند. زیرا اگر پایداری را از منظر نسبی نگاه کنیم، در مکان‌ها و زمان‌های مختلف دارای درجات مختلفی از پایداری هستیم که دامنه آن از پایداری ضعیف تا پایداری قوی می‌باشد. بر این اساس در این مقاله با استفاده از الگوی راهبردی به ارزیابی پایداری در مناطق روستایی دهستان حومه شهرستان خدابنده پرداخته و از دیدگاه شوراهای و مردم روستایی کانون‌های پایداری، مشخص شده است. روش‌شناسی مورد استفاده در مقاله پیمایشی و توصیفی- تحلیلی در قالب الگوی راهبردی تعدل شده می‌باشد که نتایج به دست آمده از اجرای الگو نشان می‌دهد که از دیدگاه هر دو گروه روستاهای دهستان حومه شهرستان خدابنده به لحاظ پایداری در سطح ضعیفی قرار دارند.

واژه‌های کلیدی: توسعه روستایی، توسعه پایدار، الگوی راهبردی، شهرستان خدابنده.

۱- مقدمه

با تغییر پارادایم توسعه از سنتی (کلاسیک) به جدید (جایگزین)، برنامه‌ریزی و مدیریت و روش‌شناسی آن نیز دچار تغییر شده است. این تغییرات با روش‌هایی که توانایی ارزیابی و اندازه‌گیری، تفسیر و تبیین دارند، قابل درک است و صحبت کردن درباره توسعه پایدار بدون در نظر گرفتن اندازه‌گیری، تفسیر و تبیین فاقد هرگونه ارزشی بوده و بر این اساس برنامه‌ریزی و مدیریت نیازمند اندازه‌گیری است (سیمون و مورس، ۱۳۸۶: ۴۰). با این توصیف ابزارها و روش‌هایی برای اندازه‌گیری پیشرفت به سمت توسعه پایدار طراحی شده‌اند، اما با وجود دیدگاه‌های متفاوتی که وجود دارد، عدم وجود یک منبع شامل روشی معمولاً پذیرفته شده و قابل کاربرد در تمام مناطق و بخش‌ها باشد، جای تعجب نیست (بوسل، ۱۳۸۶: ۱۴)، زیرا از یکسو علی‌رغم شکل‌گیری شاخص‌ها و ابزارها در سطوح جهانی، ملی و منطقه‌ای (Espinosa and et al., 2008: 646-68-48) سطح محلی مشکلاتی وجود دارد، و از سویی دیگر شاخص‌های موجود به‌طور عمده براساس رویکرد بالا به پایین^۱ بوده (Riley, 2001: 246) و به‌وسیله مؤسسات ذی‌نفع و درک آن‌ها از مفهوم توسعه پایدار طراحی شده است (Morse, S. and Fraser, 2005: 627). بر این اساس مشکلات و مسائل پیش روی ارزیابی مناسب پایداری را می‌توان به این صورت بیان کرد که چه شاخص‌هایی را می‌توان برای اندازه‌گیری پایداری مورد استفاده قرار داد؟ چگونه این شاخص‌ها اندازه‌گیری شوند؟ چگونه این شاخص‌ها را مورد استفاده قرار داد؟ و الگوی مناسب برای پیاده کردن این شاخص‌ها کدام است؟ بنابراین اهمیت و اجرای این پژوهش از آن جهت معنا پیدا می‌کند که از یک طرف به لحاظ پایداری جامعه انسانی و طبیعی در مناطق روستایی از سه چالش کلیدی و اساسی، از جنس هم فوری^۲ و هم ضروری^۳ (برارپور، ۱۳۸۷: ۱۷۶)، رنج می‌برند:

۱- به لحاظ اقتصادی؛

1. Top-down
2. Urgent
3. Important

۲- به لحاظ اجتماعی؛

۳- به لحاظ اکولوژیکی؛

از طرفی دیگر نگاه راهبردی و آینده‌نگری نسبت به وضعیت پایداری در مناطق روستایی کشور وجود ندارد. بر این اساس، کلیدی‌ترین سؤال پژوهش نیز بر این مبنای شکل می‌گیرد که وضعیت و جایگاه کنونی روستاها به لحاظ پایداری چگونه می‌باشد؟ به عبارت دیگر مناطق روستایی براساس اصول الگوی راهبردی در چه سطح از پایداری (پایداری قوی، پایداری متوسط و پایداری ضعیف) قرار دارند؟

۱-۱- منطقه مورد مطالعه و روش‌شناسی

شهرستان خدابنده در جنوب استان زنجان قرار دارد و دهستان حومه این شهرستان با ۲۱ نقطه روستایی در دشت قیدار واقع شده است. برای برنامه‌ریزی و مدیریت برای دستیابی به سطح توسعه مناسب به لحاظ پایداری به شناسایی وضعیت و جایگاه موجود روستاها بر اساس شاخص‌های توسعه پایدار می‌باشد تا پس از مشخص شدن سطح پایداری بتوان برنامه‌ریزی‌های مناسب برای روستاها منطقه را مطرح ساخت. در این راستا جامعه آماری لحاظ شده در گروه مردم برای این پژوهش در برگیرنده کل روستاهای دهستان حومه بخش مرکزی شهرستان خدابنده استان زنجان بوده که بعد از انجام نمونه‌گیری از طریق کوکران تعداد کل نمونه‌ها به ۳۰۶ نفر از سرپرست خانوار رسید که به صورت تصادفی انتخاب شده‌اند. در گروه شوراهای نیز از همه ۲۱ روستای مورد مطالعه ۲ عضو شورا به عنوان نمونه انتخاب شده که مجموع آن ۴۲ نفر بودند. در ضمن پایابی به دست آمده از طریق آلفای کرونباخ در محیط SPSS نیز ۰/۸۲ می‌باشد.

سپس براساس تجربیات جهانی و ادبیات موضوع شاخص‌های کلیدی و اثرگذار در وضعیت پایداری را شناسایی کرده و سپس آن‌ها را در قالب متغیرهای عملیاتی، در اختیار نمونه‌های مورد مطالعه قرار داده شد. قابل ذکر است که در عالم تحقیق و پژوهش انتخاب شاخص‌ها باید براساس یک شیوه مناسب بوده و ویژگی‌هایی مانند مشخص بودن، قابلیت

اندازه‌گیری، قابلیت کاربرد، حساسیت، قابلیت دسترسی آسان به داده‌های مورد نیاز مورد توجه قرار گیرد (افتخاری، ۱۳۸۴) تا در واقع از تنوع چارچوب‌های غیر منطقی و غیر علمی موجود در زمینه شاخص‌های توسعه پایدار کاسته شود، به گونه‌ای باشد که آشنا برای مردم محلی بوده و قادر به درک آن باشند (Corbiere-Nicollier and Freebain, and King, 2003: 223; et al., 2003: 231). بنابراین در این مطالعه از تحلیل نظاممند و اندام وار در شناسایی شاخص‌ها و دسته‌بندی کمک گرفته شد. در تحلیل اندام وار یا نظاممند، نماگرها، معرف‌ها یا شاخص‌های پایه‌ای پایداری بر اساس توانایی آن‌ها در بیان مجموعه‌ای از سوالات مرتبط با رضایت پایه‌گرا^۱ انتخاب شدند (سیمون و مورس، ۱۳۸۶: ۷۱). بر این اساس در قالب ابعاد و نظام‌های سه گانه پایداری، معرف‌ها کلیدی و تأثیرگذار در پایدار شناسایی شد (جدول ۱).

جدول ۱ ماتریس اندام وار معرف‌های کلان و متوسط توسعه پایدار

نظام اکولوژیکی		نظام اجتماعی		نظام اقتصادی		ویژگی‌های نظام
فرایندها	منابع	ظرفیت نهادی	اجتماعی	فعالیت	پشتیبانی	
موجودیت فرایندها	موجودیت منابع	موجودیت نهادی	موجودیت رفاه اجتماعی	موجودیت فعالیت	موجودیت پشتیبانی	موجودیت
اثربخشی فرایندها	اثربخشی منابع	اثربخشی نهادی	اثربخشی اجتماعی	اثربخشی فعالیت	اثربخشی پشتیبانی	اثربخشی
تنوع فرایندها	تنوع منابع	تنوع نهادی	تنوع اجتماعی	تنوع فعالیت	تنوع پشتیبانی	تنوع
امنیت فرایندها	امنیت منابع	امنیت نهادی	امنیت اجتماعی	امنیت فعالیت	امنیت پشتیبانی	امنیت
سازگاری فرایندها	سازگاری منابع	سازگاری نهادی	سازگاری اجتماعی	سازگاری فعالیت	سازگاری پشتیبانی	سازگاری
برابری فرایندها	برابری منابع	برابری نهادی	برابری اجتماعی	برابری فعالیت	برابری پشتیبانی	برابری
مسؤلیت‌پذیری فرایندها	مسؤلیت‌پذیری منابع	مسؤلیت‌پذیری نهادی	مسؤلیت‌پذیری اجتماعی	مسؤلیت‌پذیری فعالیت	مسؤلیت‌پذیری پشتیبانی	مسؤلیت‌پذیری
رضایتمندی فرایندها	رضایتمندی منابع	رضایتمندی نهادی	رضایتمندی اجتماعی	رضایتمندی فعالیت	رضایتمندی پشتیبانی	رضایتمندی

(بوسل، ۱۳۸۶: ۶۳؛ افتخاری، آقایاری هیر، ۱۳۸۶: ۳۶)

1. Basic oriental

پس از شناسایی و مشخص کردن شاخص‌های پایداری، نیاز به تبدیل آن‌ها به متغیرهای عملیاتی است تا قابلیت سنجش و ارزیابی پیدا کند. به همین جهت در این مطالعه ۶۳ متغیر در کل زیر مجموعه‌های نظام اقتصادی، ۵۴ متغیر در نظام اجتماعی و ۶۲ متغیر در نظام اکولوژیکی در ۸ جهت‌گیری (وجودیت، اثربخشی، تنوع، امنیت، سازگاری، برابری، مسؤولیت‌پذیری و رضایتمندی) تعریف و طراحی شد و در قالب طیف لیکرت به شکل پرسشنامه در اختیار نمونه‌ها قرار گرفت. پس از جمع‌آوری اطلاعات اولیه حاصل از پرسشنامه متغیرها براساس الگوی راهبردی تلفیفی با توسعه پایدار در دو گروه کلی بسترهای و عوامل اقتصادی- اجتماعی و بسترهای و عوامل اکولوژیکی- زیرساختی دسته‌بندی شد. سپس در داخل هر یک از گروه‌های دوگانه، متغیرها بر اساس ماهیت در ۴ زیرمجموعه توان‌ها، ضعف‌ها، فرصت‌ها و تهدیدها تقسیم‌بندی شدند تا در قالب الگوی راهبردی با توسعه پایدار قابل پیاده‌سازی شد، به این ترتیب به سنجش وضعیت پایداری روستاهای در دهستان حومه شهرستان خدابنده پرداخته شد (شکل ۱).

الگوی راهبردی به عنوان یک چارچوب ارزیابی پایداری بر اساس اولویت‌دهی با دیدگاه نظام‌مند، کل‌گرا، همه‌جانبه و یکپارچه در مدیریت و برنامه‌ریزی پایداری روستایی نوین استوار است که در آن هر سه بعد توسعه پایدار یعنی بعد اقتصادی، اجتماعی و اکولوژیکی به‌طور توان در توسعه روستایی مورد توجه قرار می‌گیرد و در مقابل الگوی توسعه تک‌بعدی، رشدگرا و اقتصاد محور پایه‌ریزی شده است. باید توجه داشت که ارائه الگوی راهبردی برای ارزیابی پایداری به معنای رد کردن و نپذیرفتن سایر الگوهای ارزیابی برای پایداری نیست بلکه این الگو در راستای تکامل الگوهای قبلی می‌باشد. بنابراین الگوی راهبردی ارزیابی پایداری پوشش دهنده سه مسئله بسیار مهم و اساسی می‌باشد (Hacking and Guthrie, 2008: 75):

۱- فراگیر و جامع بودن^۱: به لحاظ حرکت از نگاه تک‌بعدی به نگاه پایدار با پوشش همه موضوعات در ابعاد اقتصادی، اجتماعی و اکولوژیکی،

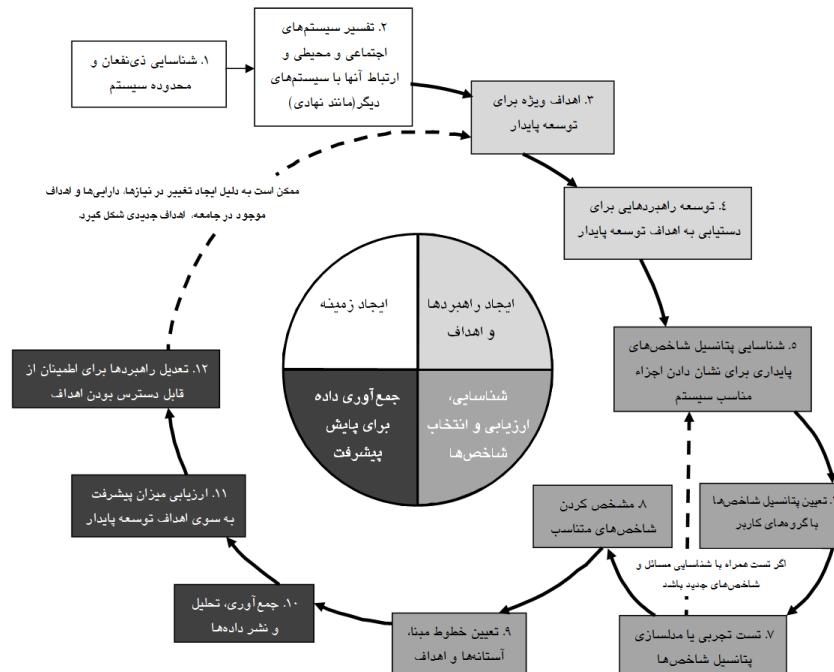
۲- یکپارچه بودن^۲: از جهت حرکت کردن از نگاه جزئی و مجزا به نگاه ترکیبی به موضوعات،

۳- راهبردی بودن^۳: از جهت حرکت از حوزه‌های محدود و کوتاه‌مدت به حوزه‌های گسترده و بلند مدت (شکل ۲).

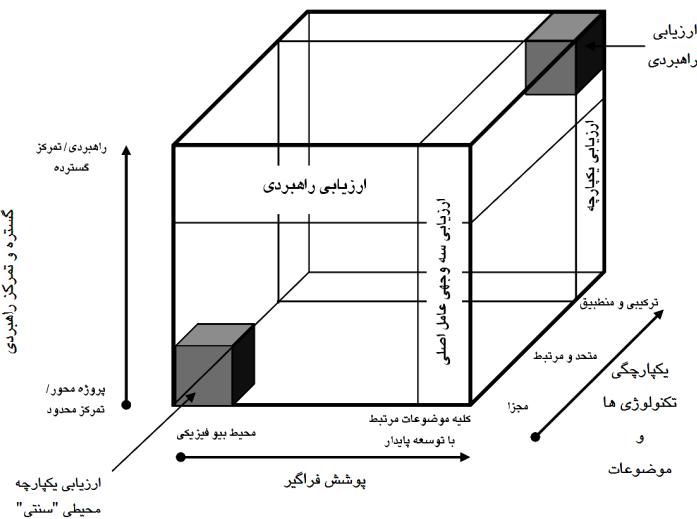
1. Comprehensiveness
2. Interestedness
3. Strategicness

عبدالرضا رکن‌الدین انتخاری و همکاران سنجش پایداری روش‌های با ...

شکل ۱ فرایند یادگیری تطبیقی برای توسعه و به کارگیری شاخص‌های پایداری (Reed& et al., 2006: 414)

شکل ۲ طیف اشکال مرتبط با فرایند ارزیابی راهبردی توسعه پایدار

نظر به این که در الگوی راهبردی توجه به عوامل درونی و بیرونی تأثیرگذار در فرایند توسعه در یک مکان و فضا از اصول کلیدی است در نتیجه در این مطالعه سعی شد تا هر یک از سکونتگاه‌های روستایی را در چارچوب محیط دور و نزدیک یا به عبارتی دیگر محیط درونی (به ترتیب ضعف‌ها و قوت‌های اقتصادی- اجتماعی و ضعف‌ها و قوت‌های اکولوژیکی- زیرساختی) و بیرونی (به ترتیب فرصت‌ها و تهدیدهای اقتصادی- اجتماعی و فرصت‌ها و تهدیدهای اکولوژیکی- زیرساختی) مورد توجه قرار گیرد. افزون بر این، برای پیاده‌سازی الگو در چارچوب دستگاه مختصات ریاضی، توان‌ها و فرصت‌های هر یک از عوامل اقتصادی- اجتماعی و اکولوژیکی- زیرساختی موجود در روستاهای به عنوان عوامل مثبت، و ضعف‌ها و تهدیدهای هر یک از عوامل اقتصادی- اجتماعی و اکولوژیکی- زیرساختی موجود در روستاهای نیز به عنوان عوامل منفی در نظر گرفته شد که هر یک در یک سر محورهای مختصات قرار می‌گیرند. بنابراین در این الگو دستگاه مختصات ترسیم شده دارای همان چهار ناحیه اصلی در برنامه‌ریزی راهبردی بر اساس مدل SPAC است و ابعاد چهارگانه نیز معرف ابعاد کلیدی توسعه پایدار است. در منطقه مورد مطالعه در مجموع از دیدگاه دو گروه مردم و شوراهای در بعد بسترها و ابعاد اکولوژیکی و زیرساختی روستاهای تأثیرگذار در پایداری روستا می‌توانند باشند، از ۵ توان و فرصت‌های اکولوژیکی و زیرساختی و ۸ ضعف و تهدیدهای اکولوژیکی و زیرساختی و در بعد بسترها و ابعاد اقتصادی- اجتماعی روستاهای ۱۱ توان‌ها و فرصت‌های اقتصادی- اجتماعی و ۷ ضعف‌ها و تهدیدهای اقتصادی- اجتماعی برخوردارند. سپس مجموع امتیازات داده شده به وسیله روستاییان و شوراهای در هر یک از عوامل جمع شد و در مرحله دوم وزن نسبی هر یک از عوامل مورد محاسبه قرار گرفت و در مرحله سوم با توجه به درجه اهمیت هر یک از عوامل امتیازاتی به آن‌ها اختصاص داده شد و در گام بعدی امتیازات مورد محاسبه قرار گرفت.

۲- تحلیل نظریه‌ای

با توجه به سؤال و روش شناسی آن باید گفت که مفهوم توسعه پایدار به روش‌های گوناگون در قالب مفاهیم متنوعی مانند بیان چشم‌اندازها (Lee, K. N., Greed, 1993: 562)، تبادل ارزش‌ها (Clark, 1989: 51)، توسعه اخلاقی، بازسازمان‌دهی اجتماعی، فرایند تحول به سمت آینده بهتر، عدم به مخاطره اندختن کیفیت محیط زیست (صرافی، ۱۳۷۸: ۱۲) (Avijit, 1998: 98; Overton, 1999: 3)، توانمندسازی^۱ مردم، ایجاد ظرفیت‌های جدید، احترام به اطلاعات و دانش بومی، افزایش آگاهی‌ها و اطلاعات (زاهدی مازندرانی، ۱۳۸۴) (Dobie, 2004) (Umana, 2000) (Uphoff, 1991) (Abrahamson, 1997: P.31) خویش (Escap, 1996) و آزادی انتخاب و برابری در دسترسی به فرصت‌ها (Axinn And Axinn, 1997: 196) (Dobie, 2004) (Uphoff, 1991) کرد که همگی به نوعی تبیین‌کننده ایده محوری توسعه پایدار، یعنی «برآورده ساختن نیازهای نسل حاضر با در نظر گرفتن نیاز نسل‌های آتی» می‌باشد (WCED, 1987: 5). از آن جا که توسعه پایدار فرایندی است به سوی پایداری، در این صورت نمی‌توان با یک گام به آن رسید، بنابراین برای تحقق آن باید توجه را به گام‌های بینابینی توسعه پایدار معطوف کرد، زیرا که توسعه پایدار:

۱- یک فرایند چند بعدی است که در جستجوی یکپارچگی اهداف اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و محیطی به روش پایدار می‌باشد؛

۲- یک فرایند پایدار و مداوم تغییر اقتصادی، اجتماعی و محیطی که برای افزایش رفاه طولانی مدت کل اجتماع طراحی شده است (بوسل، ۱۳۸۶: ۶۳۶). بر این اساس می‌توان گفت که توسعه پایدار روستایی عبارت است از یک نگرش همه جانبه و سینوپتیکی و فرایندی به افزایش انتخاب مردم، گسترش دموکراتیک، تواناسازی مردم به منظور تصمیم‌گیری برای شکل‌دهی به فضای زیست، افزایش رفاه و خوشبختی،

1. Empowerment

گسترش فرصت‌ها و ظرفیت‌های بالقوه، تواناسازی زنان، فقرا و دهقانان مستقل و آزاد برای سازمان‌دهی فضای زیست خویش و همچنین تواناسازی برای انجام کار گروهی می‌باشد که در آن صورت می‌توان گفت توانمندسازی و ظرفیتسازی به عنوان کانون و هسته مرکزی پارادایم جدید در این تعاریف مورد توجه است (افتخاری، ۱۳۸۴: ۱۱). به این ترتیب با پذیرش این تعریف جدید و با در نظر گرفتن تفاوت‌های مکانی- فضایی سکونتگاه‌های انسانی، بومی‌گرا بودن توسعه و عدالت اجتماعی می‌توان گفت که جوامع روستایی امروزی به طور عمده با ویژگی‌های مانند فقر اطلاعاتی، مهارت‌های پایین، فرهنگ کارآفرینی ضعیف و نابرابری‌های قومی و قبیله‌ای روبرو هستند که از سایر جوامع قابل تمایز می‌باشند (Cranwell & et al, 2005: ۱).

به همین جهت چالش‌های عمده پیش روی این جوامع در جهت رسیدن به توسعه روستایی، توسعه پایدار و توسعه ملی عبارتند از تأمین نیازهای اساسی، افزایش تولید و کاهش فقر، امنیت غذایی، افزایش درامد، حفظ محیط زیست، توسعه فرصت‌های شغلی و افزایش مشارکت و اعتماد به نفس (فیروزنيا و افتخاری، ۱۳۸۲: ۱۴۶). در واقع دورافتادگی (انزوا) جغرافیایی، کاهش جمعیت جوان، افزایش مهاجرت، بیکاری، تغییرات ترکیب سنی جمعیت، مؤنث شدن روستاهای، تغییر الگوی کشت، عدم تنوع اقتصادی (به‌ویژه در بخش کشاورزی)، استفاده نشدن از توان‌ها و پتانسیل‌ها، استحاله اجتماعی و فرهنگی، آسیب‌پذیری بالا (طاهرخانی، ۱۳۸۵: ۶) و ...، که تنها با نگاه کل‌گرا توسعه روستایی و استفاده از یک روش‌شناسی حل مسئله که دارای ویژگی‌هایی مانند بومی، مشارکتی، خلاقانه، مبتنی بر تجربه و ... در قالب نظریه توسعه پایدار بوده و در جهت شناخت و حل مسئله (نه صورت مسئله)، امکان‌پذیر است. بنابراین همان‌طوری که پیش‌تر بیان شد اگر توسعه پایدار فرایندی در نظر گرفته شود که فرصت‌ها و امکان انتخاب انسان را گسترش داده و قابلیت آنان را افزایش می‌دهد، بنابراین انسان‌ها بازیگران اصلی و مجریان محوری توسعه پایدار به شمار می‌روند و توسعه پایدار به دنبال توسعه دائمی قابلیت‌های انسانی و مکانی است.

(جهانگیری، ۱۳۸۱: ۷۱). به سخن دیگر در توسعه پایدار روستایی، تنظیم رابطه انسان با محیط زیست خود در چارچوب پیوند متعادل نظام‌های اجتماعی، اقتصادی با نظارت‌های اکولوژیکی مورد توجه است (فیروزنا و افتخاری، ۱۳۸۲: ۱۵۴).

بنابراین در فرایند توسعه پایدار می‌توان مدیریت و برنامه‌ریزی روستایی را در سه بعد اصلی اقتصادی، اجتماعی و محیطی در نظر گرفت که هر یک از ابعاد دارای جنبه‌های خاص خود می‌باشد و اهداف در آن‌ها متفاوت است (Zaslow & et al., 2000) (معارفی، ۱۳۸۱: ۷۳-۷۴؛ افتخاری، ۱۳۸۴: ۱۲).

با این توصیف از مفهوم توسعه پایدار روستایی، بر اساس آن‌چه که از ادبیات و تجربیات موجود (در حال حاضر) و سنگش و ارزیابی در عرصه توسعه پایدار روستایی (که البته متکی بر شرایط و وضعیت موجود جوامع و اهداف آینده آنان بوده است) استنباط می‌شود، طیفی از گزینه‌های توسعه پایدار ضعیف، متعادل، قوی و ایدئال را می‌توان ترسیم کرد که هر یک از آنان گویای آرایش و ترتیبی از عناصر پایه در هر یک از وجوده/ابعاد اصلی و تعیین‌کننده پایداری روستایی از جهت میراث اثرگذاری می‌باشد.

در این مقاله گزینه‌های توسعه در سه طیف، توسعه پایدار ضعیف، متعادل و توسعه پایدار قوی، مورد توجه قرار گرفتند (جدول ۲). بررسی و مطالعه اجمالی نتایج حاصل از گزینه‌ها نشان می‌دهد که گزینه مطلوب و ممکن برای توسعه پایدار روستایی برای همسویی با سند چشم‌انداز بلندمدت ملی از یکسو و غلبه بر چالش‌ها و بهره‌گیری از فرصت‌ها و در نهایت دستیابی به اهداف، ارزش‌های پایه و ویژگی‌های مطلوب جامعه روستایی از جمله منطقه مورد اشاره، «گزینه توسعه پایدار قوی» می‌باشد (افتخاری، ۱۳۸۵: ۹۱).

جدول ۲ گزینه‌های ممکن توسعه پایداری روستایی

توسعه پایدار قوی	توسعه پایدار متوسط	توسعه پایدار ضعیف	گزینه‌ها مؤلفه‌های کلیدی
مدیریت پایدار منابع طبیعی، تغییر در الگوی تولید و مصرف، تنظیم بازار بر اساس ملاحظات و مدیریت زیست محیطی، اخلاق و حقوق محیطی اشکار	بهره‌برداری غیرمنطقی از منابع و فروساپای منابع طبیعی، سیاست زیست محیطی متوجه بازار، مراقبت محدود از منابع، اخلاق زیست محیطی محدود و توجه به حقوق محیطی روستاییان	بهره‌برداری غیرمنطقی از منابع و فروساپای منابع طبیعی، سیاست زیست محیطی بسیار محدود، اخلاق زیست محیطی محدود و توجه به حقوق محیطی روستاییان	بهره‌برداری غیرمنطقی از منابع و فروساپای منابع طبیعی، سیاست زیست محیطی بسیار محدود
تسلط نظم کارکردی در توزیع منابع و در تناسب با شرایط منطقه‌ای، توسعه موزون در فضاهای متباین روستایی، توسعه مکمل و متوازن میان شهر و روستا، توسعه ناموزون مکانی، زیرساخت‌ها خدمات اجتماعی و شخصی	پذیرش نظم کارکردی در توسعه نظام خدمات زیرساخت‌ها و خدمات، روابط نابرابر میان رسانی، تعدیل رابطه نابرابر میان شهر و شهر و روستا، توسعه فضاهای حاشیه‌ای، برخوداری کامل از زیرساخت‌ها و برخوداری از نسی از خدمات اجتماعی و شخصی	نیوتنظم کارکردی در مکان‌بایی و توسعه زیرساخت‌ها و خدمات، روابط نابرابر میان رسانی، شهر و روستا، توسعه فضاهای حاشیه‌ای، روستایی، توسعه ناموزون مکانی، زیرساخت‌ها خدمات اجتماعی و شخصی	نیوتنظم کارکردی در مکان‌بایی و توسعه زیرساخت‌ها و خدمات، روابط نابرابر میان شهر و شهر و روستا، توسعه فضاهای حاشیه‌ای، روستایی، توسعه ناموزون مکانی، زیرساخت‌ها خدمات اجتماعی و شخصی
منابع انسانی قابل اکتساب، رضایتمندی از کیفیت زندگی	توجه نسبی به منابع انسانی، رضایتمندی نسی و با این وجود شکننده از کیفیت زندگی	وجود ضعف اشکار در منابع انسانی، کیفیت نابرابر سطح زندگی و نسیو رضایتمندی	توجه نسبی به منابع انسانی، کیفیت نابرابر سطح زندگی و نسیو رضایتمندی
ابتكارات چندسطحی (بالا به پایین و بالعکس)، نقش بازار، مردم و نهادهای مدنی در برنامه‌ریزی، وجود گفتوگوهای جدی میان دولت و دولت، نهادهای مدنی، محلی و بازار	ابتكارات بالا به پایین و ظهور پارهای از ابتكارات محلی، پذیرش و عمل به مشارکت ناجیز، گفتگوی بسیار محدود میان دولت و نهادهای اقتصاد روستایی	تسلط ابتكارات بالا به پایین، مشارکت ابتكارات محلی، پذیرش و عمل به مشارکت ناجیز، گفتگوی بسیار محدود میان دولت و نهادهای اقتصاد روستایی	تسلط ابتكارات بالا به پایین، مشارکت ابتكارات محلی، پذیرش و عمل به مشارکت ناجیز، گفتگوی بسیار محدود میان دولت و نهادهای اقتصاد روستایی
رشد فراغیر همراه با توزیع، اقتصاد رسانی و منبع، دستیابی به اطلاعات بازار، خودکاری اقتصاد محلی	رشد تأم با توزیع نسبی، تلاش‌های منسجم نظام معیشت (اقتصادی تک ساختی)، ابتكارات محدود برای کاستن از قدرت بازار	رشد محدود اقتصاد روستایی، ناپایداری نظام معیشت (اقتصادی تک ساختی)، ابتكارات محدود برای تسلط بازار بر اقتصاد روستایی	رشد محدود اقتصاد روستایی
استفاده مقدور و بهینه از ظرفیت‌های بالغول و بالقوه در عرصه‌های مختلف، وجود مانع ارزشی هدفمند در بهره‌گیری از ظرفیت‌ها و ظرفیت‌سازی در تناسب با قدرت‌های موقعتی	آغاز تلاش‌های منسجم برای استفاده از ظرفیت‌های بالقوه، نیوتنگرش، باور، ارزش و انگیزه مشخص در حوزه تصمیم‌سازی مؤثر	نیوتنگرش منسجم برای بهره‌برداری از ظرفیت‌های بالقوه، نیوتنگرش، باور، ارزش و انگیزه مشخص در حوزه تصمیم‌سازی مؤثر	استفاده مقدور و بهینه از ظرفیت‌های بالقوه
توجه و عمل به برنامه‌ریزی جنسیتی برای ارتقای موقیت زنان، توجه ویژه به افسار آسیب‌پذیر، کاهش سهم جمعیت فقیر	توجه نسبی به گروه‌های آسیب‌پذیر، برنامه‌ریزی برای مقابله با مسئله فقر	توجه ناجیز و غیرهدفمند به گروه‌های آسیب‌پذیر، آسیب‌پذیر، نابرابری جنسیتی، وجود فقر و نابرابری رو به تزايد	توجه نسبی به گروه‌های آسیب‌پذیر، آسیب‌پذیر، نابرابری جنسیتی، وجود فقر و نابرابری رو به تزايد

(مؤسسه توسعه روستایی ایران، ۱۳۸۲)

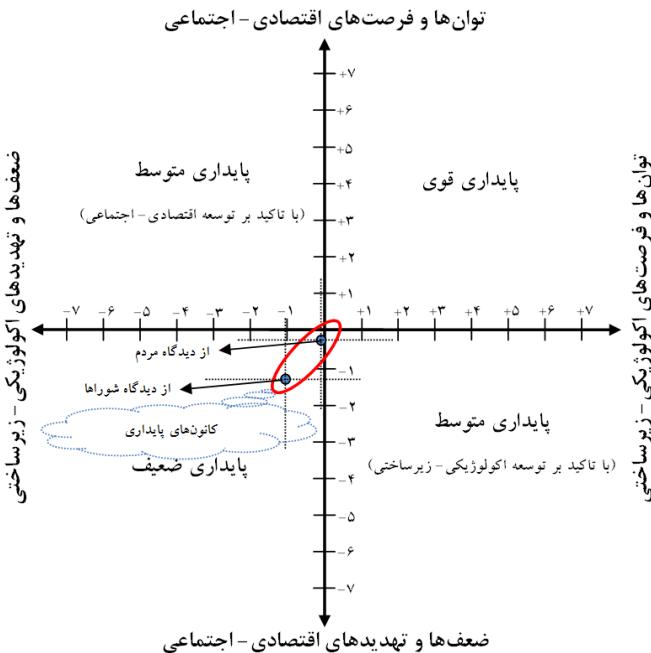
۳- تحلیل تجربی

نتایج به دست آمده براساس الگوی راهبردی ارزیابی پایداری سازماندهی شده و محاسبات آماری در قالب مجموع امتیازها، وزن نسبی و مقیاس را از دیدگاه مردم و شوراهای در روستاهای دهستان حومه بخش مرکزی شهرستان خدابنده به صورت زیر است (جدول ۳).

براساس نتایج به دست آمده از جداول بالا، تحلیل هر یک از نقاط ضعف، قوت، فرصت و تهدید از نظر گروه شوراهای مردم محلی مشارکت کننده به صورت نمودار X و Y الگوی راهبردی ارزیابی پایداری تنظیم شد. از دیدگاه هر دو گروه روستاهای لحاظ پایداری ضعیف می‌باشد که شدت آن در نظر شوراهای بیش از مردم روستا می‌باشد و از طرفی دیگر یک حالت تعادلی نیز از نظر شوراهای بین ضعف‌ها و تهدیدهای اقتصادی-اجتماعی با ضعف‌ها و تهدیدهای اکولوژیکی- زیرساختی برقرار است، زیرا که مجموع امتیازات محاسبه شده برای هر دو محور نزدیک به یکدیگر، یعنی برای ضعف‌ها و تهدیدهای اقتصادی- اجتماعی برابر با $1/30$ و برای ضعف‌ها و تهدیدهای اکولوژیکی- زیرساختی $1/11$ می‌باشد.

از دیدگاه مردم با این که جامعه روستایی آن‌ها دارای پایداری ضعیفی باشد پایین‌تری می‌باشد. مجموع امتیازات محاسبه شده برای هر دو محور نزدیک به یکدیگر، یعنی برای ضعف‌ها و تهدیدهای اقتصادی- اجتماعی برابر با $0/30$ و برای ضعف‌ها و تهدیدهای اکولوژیکی- زیرساختی $0/07$ است. بنابراین از دیدگاه مردم روستاهای محل زندگی آن‌ها به لحاظ بسترها و توانمندی‌های اکولوژیکی- زیرساختی پایدارتر از بسترها و توانمندی‌های اقتصادی- اجتماعی است، که این امر در جهت‌گیری پایداری از دیدگاه مردم به سمت پایداری متوسط با تأکید بر توسعه اکولوژیکی- زیرساختی بیشتر است (شکل ۳).

جدول ۳ ماتریس تحلیل الگوی راهبردی ارزیابی پایداری از دیدگاه مردم و شوراها

شکل ۳ نمودار تحلیل راهبردی وضعیت و کانون پایداری مناطق روستایی از دیدگاه شوراها و مردم

سپس در مرحله بعدی برای دستیابی به مهم‌ترین اولویت‌ها در پایداری‌های راهبردی چهارگانه مناطق روستایی اقدام به تشکیل ماتریس عوامل ارائه شده به‌وسیله دو گروه شد تا براساس مقایسه دو به دوی عوامل در زیرگروه‌های فرصت‌ها، قوت‌ها و تهدیدها، ضعف‌های بسترها اقتصادی-اجتماعی و بسترها اکولوژیکی-زیرساختی، راهبردهای چهارگانه پایداری قوی، پایداری متوسط با تأکید بر بعد اکولوژیکی-زیرساختی، پایداری متوسط با تأکید بر بعد اقتصادی-اجتماعی و پایداری ضعیف شناسایی شد.

همان طوری که از نمودار و محاسبات انجام شده استنباط می‌شود از دیدگاه هر دو گروه شوراها و مردم روستاهای دهستان حومه شهرستان خدابنده، روستاهای این دهستان از پایداری ضعیفی برخوردار هستند. بنابراین برای رسیدن به پایداری قوی ابتدا باید ابتدا اولویت‌های راهبردی پایداری ضعیف مورد توجه قرار گیرد تا این طریق ضعف‌ها و تهدیدهای بعد اکولوژیکی-زیرساختی و بعد اقتصادی-اجتماعی موجود در روستاهای برطرف شود تا این

طريق از فعالیت‌های ناسازگار کشاورزی، صنعتی و خدماتی در روستاهای جلوگیری شده و با ایجاد زمینه‌های اقتصادی جدید از فقیرتر شدن و مهاجرت روستاییان به شهرها پیشگیری شود. در اولویت دوم راهبردی پایداری متوسط با تأکید بر بعد اقتصادی- اجتماعی مورد توجه واقع شود تا از طریق آن الگوهای سنتی معیشت در مناطق روستایی تغییر کرده و با حفظ رابطه سالم با محیط زیست، کارآمدتر شود. در اولویت سوم پایداری متوسط با تأکید بر جنبه توسعه اکولوژیکی مورد توجه قرار گیرد تا بتوان با استفاده مناسب و صحیح از منابع طبیعی و اکولوژیکی غنی موجود در مناطق روستایی با حفظ چشم‌اندازهای طبیعی و آینده‌نگری به توسعه اقتصادی- اجتماعی روستاهای کمک کرد. در نهایت با فراهم کردن چنین شرایطی زمینه‌های تحقق توسعه‌پایدار قوی یا مطلوب روستایی را فراهم ساخت.

۴- نتیجه‌گیری

با توجه به مبانی نظری مقاله می‌توان گفت که پایداری یک فرایند می‌باشد که دارای پله‌های متفاوت برای رسیدن به نوع مطلوب آن می‌باشد. در این راستا شناخت وضعیت موجود و جایگاه فعلی جامعه به لحاظ پایداری بسیار مهم و کلیدی می‌باشد که می‌تواند از طریق استفاده از الگوهای مناسب سنجش پایداری حاصل شود. یکی از این الگوها، الگوی راهبردی سنجش پایداری است که با توجه به عوامل درونی و بیرونی در سه بعد اصلی توسعه پایدار (اقتصادی، اجتماعی و اکولوژیکی) را که می‌تواند در پایداری تأثیرگذار باشد، مد نظر قرار می‌دهد. البته باید در نظر داشت که یکی از اصول بسیار مهم و کلیدی در سنجش پایداری دستیابی به ترکیب مناسبی از شاخص‌ها است که هم پوشش دهنده کل مسئله بوده و یکپارچگی را حفظ کرده، از نگاه راهبردی تبعیت کند و در نتیجه با واقعیت‌ها مطابقت داشته باشد و شاخص‌ها به بومی تبدیل شود. بنابراین با در نظر داشتن این فرایندها در توسعه پایدار روستایی در قالب الگوی راهبردی، حوزه‌ها و ناحیه‌هایی با میزان متفاوتی از پایداری قوی تا ضعیف شکل می‌گیرد که در داخل خود هر ناحیه نیز از شدت متفاوتی برخوردار است. نتایج حاصل

از اجرای این الگو در روستاهای دهستان حومه شهرستان خدابنده در هر دو گروه شوراها و مردم نشان داد که از دیدگاه نمونه‌ها روستاهای مورد مطالعه از پایداری ضعیفی برخوردار هستند، زیرا که کانون‌های پایداری در منطقه پایدار ضعیف قرار گرفتند. بنابراین برای رسیدن به سطح پایداری قوی یا مطلوب در مناطق روستایی در ابتدا باید اولویت‌های راهبردی در حوزه پایداری ضعیف و سپس متوسط را مورد توجه قرار داد. افزون بر این آزمون روش الگوی راهبردی در منطقه مطالعه نشانگر کارایی و سازگاری آن در سطوح محلی نیز می‌باشد.

۵- منابع

- افتخاری، ع. ر؛ جزوی روش تحقیق؛ دانشگاه تربیت مدرس گروه جغرافیا و سنجش از دور، منتشر نشده، ۱۳۸۴.
- افتخاری، ع. ر.، آقایاری هیر، م.؛ سطح‌بندی پایداری توسعه روستایی: مطالعه موردنی بخش هیر؛ پژوهش‌های جغرافیایی، شماره ۶۱، دوره پاییز، ۱۳۸۶.
- افتخاری، عبدالرضا رکن الدین؛ جزوی کلاسی: ثوری‌ها و نظریه‌های برنامه‌ریزی روستایی؛ گروه جغرافیا و سنجش از دور، دانشگاه تربیت مدرس، ۱۳۸۴.
- افتخاری، ع. ر؛ چشم‌انداز توسعه روستایی در ایران - مبانی اندیشه‌ای الزامات و پیش نیازها؛ فصلنامه اقتصاد و جامعه سال دوم، شماره ۱۰، زمستان، ۱۳۸۵.
- برارپور ک.؛ سنجش وضعیت پایداری توسعه محلی در کلاردشت با استفاده از یک الگوی راهبردی؛ پژوهش‌های جغرافیایی، شماره ۶۳، دوره بهار، ۱۳۸۷.
- بوسل، ه.؛ معرفه‌های توسعه‌پایدار: نظریه‌ها، روش‌ها و تجربیات؛ ترجمه علی بدري و عبدالرضا رکن الدین افتخاری، تهران: انتشارات دانشگاه پیام‌نور، ۱۳۸۶.
- جهانگیری، ع.؛ توسعه پایدار و کارآفرینی در دولت؛ مجموعه مقالات همايش چالش‌ها و چشم‌اندازهای توسعه ايران، ۱۳۸۱.

- زاهدی مازندرانی، م. ج؛ توان پس انداز خانوارهای روستایی و آثار آن بر مشارکت روستاییان در فرایند توسعه، اقتصاد کشاورزی و توسعه، سال سیزدهم، شماره ۴۹، بهار، ۱۳۸۴.
- سیمون ب، مورس ا؛ سنجش پایداری؛ ترجمه: ناصر شاهنوشی و همکاران، مشهد: انتشارات دانشگاه فردوسی مشهد، ۱۳۸۶.
- صرافی م؛ مبانی برنامه‌ریزی منطقه‌ای؛ انتشارات سازمان برنامه و بودجه، تهران، ۱۳۸۷.
- طاهرخانی م؛ رابطه شهر و روستا در ایران؛ جزوی کلاسی، منتشر نشده، گروه علوم جغرافیایی دانشگاه تربیت مدرس، ۱۳۸۵.
- فیروزنا ق، افتخاری ع. ر؛ جایگاه روستا در فرایند توسعه ملی از دیدگاه صاحب‌نظران؛ تهران: انتشارات مؤسسه توسعه روستایی، ۱۳۸۲.
- معارفی ف؛ ارائه الگوی ساختاری برای مدیریت نظام توسعه روستایی کشور مبتنی بر برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی؛ پایان‌نامه کارشناسی ارشد گروه مدیریت، دانشگاه تربیت مدرس، ۱۳۸۱.
- مؤسسه توسعه روستایی ایران؛ «طرح، چشمنداز و آینده ممکن توسعه روستایی ایران»؛ تهران م.ت.ر.ا، ۱۳۸۲.

- Abrahamson K. V.; Paradigms of Sustainability; In S. Sörlin, Ed. The Road towards Sustainability, a Historical Perspective, a Sustainable Baltic Region, the Baltic University Programme, Uppsalla University, 1997.
- Avijit G. ; Ecology and development in third world; Second Edition, London, Routledge, 1998.
- Axinn G. H., Axinn N. W.; Collaboration in rural development: A practitioner Hand Book, London, 1997.

- Clark W. C.; managing planet earth; *Scientific American*, Vol. 261, pp: 47-54, 1989.
- Corbiere-Nicollier and et al.; Assessing sustainability: An assessment framework to evaluate Agenda 21 actions at the local level; *International Journal of Sustainable Development and World Ecology* 10, pp: 225-237, 2003.
- Cranwell M. R. & et al; A model food entrepreneur assistance and education program: The northeast center for food entrepreneurship; *Journal of food Science Education*, Vol. 4, 2005.
- Dobie P.; Models for national strategies: Building capacity for sustainable development; *Development Policy Journal*, Vol. 1, and Special Issue: Capacity for Sustainable Development, 2004.
- Escap; Showing the way: Methodologies for successful rural poverty alleviation projects ; Bangkok, 1996.
- Espinosa A. & et al; a complexity approach to sustainability-stafford beer revisited; *European Journal of Operational Research* 187, pp: 636-651, 2008.
- Freebain D.M., King C.A.; Reflections on collectively working toward sustainability: Indicators for indicators; *Australian Journal of Experimental Agriculture* 43, pp: 223-238, 2003.
- Hacking T. , Guthrie P.; A framework for clarifying the meaning of triple bottom-line, integrated and sustainability assessment ; *Environmental Impact Assessment Review* 28, pp:73-89, 2008.

- Lee K. N. & Greed; Scale mismatch and learning, ecological application; Vol. 3, pp: 560-564, 1993.
- Morse S. , Fraser E. D. G.; Making dirty nations look clean? The nation state and the problem of selecting and weighting indices as tools for measuring progress towards sustainability; Geoforum 36, 625-640, 2005
- Overton, J. (1999); Strategies for Sustainable Development: Experiences from the Pacific; Zed Book, London.
- Reed, M.S. & et al. (2006); an adaptive learning process for developing and applying sustainability indicators with local communities; Ecological Economics 59, 406-418.
- Riley, J. (2001); Multidisciplinary indicators of impact and change: key issues for identification and summary; Agriculture, Ecosystems & Environment 87, 245-259.
- Umana, A. (2002); Generating Capacity for Sustainable Development: Lessons and Challenges, Choices, June 2002. Environmentally Sustainable Development Group Leader, UNDP, (www.undp.org).
- Uphoff (1991); Fitting Projects to People in Cernea, M. M. (Ed) Putting People First: Sociological Variables in Rural Development, New York and Oxford University Press.
- WCED- World Commission on Environment and Development (1987); Our Common Future. Oxford University Press, Oxford, p. 5.

- Zachary, Jill & et al. (1995); Sustainable Community indicators: Guideposts for Local Planning, Community Environmental Council; Gildea Resource Center, USA.
- Zaslow, M., & et al. (2000); Welfare Reform and Children: Potential Implications, Number a-23 in Series, New Federalism. (www.newfederalism.com).